

ТАТАР МИФОЛОГИЯСЕ ҺӘМ ДӨНЬЯ

(Татар халык ижаты: 25 томда. 1 т. : Мифология
 ([төз., иск. һәм аңл. әзерл., кереш сүз авт. Л.Х. Дәүләтшина]
 Казан: Татар. кит. нәшр., 2021. 511 б.) китабына
 рецензия)

Татар халык рухи ижатын академик дәрәжәдә барлау, гыйльми яктан җентекләп, масштаблы һәм системалы өйрәнү – татар фольклористикасының XXI гасырда торышының бик тә сыйфатлы, актуаль билгеләре. 25 томнан торган «Татар халык ижаты» басмасын башлап ачучы беренче том – «Мифология» томы шушы югарылык һәм тирәнлекнең дәлиле. Беренчедән, иң борынгы ижат төре һәм дөнъяны танып белү, үзләштерү, мәдәниләштерүнең архаик ысулы буларак мифик ижат – һәр милләтнең үзаңы, этник, милли үзлегенң (идентификациясенң) иң ачык өлгесе. Икенчедән, томда борынгы язмалар, татар фәнендә XVIII гасырда ук теркәлгән текстлар белән беррәттән, хәзерге дәвер халык хәтереннән язылып алынган мифлар да урын алган. Бу ике факт мэгәр кешелек үзаңы экологиясенң торышын, милли ижади көчен һәм милләтнең Вақыт, Аралык, Урын даирәләрендә традицион урынын ачарга зур мөмкинлек бирә. Чөнки кеше һәм кешелекнең мифологик күзаллавына, ачык ижат тотрыклылыгына рухи, тарихи, экологик аң дәрәжәсе зур йогынты ясый.

Миф һәм мифологик ижат – ул архаик дәвер кешесенң генә карашы түгел. Дөнъяны метафорик, мифологик күзаллау XXI гасырда да дәвам итә, әмма образлар, персонажлар, табигать, жиһан исемнәренң бирелеше генә заманга ярашлы үзгәрә. Мәсәлән, урамда мөгезле машина – аңа бассаң, су килә (*колонка*); зәңгәр күзле дүрткел башлы шайтан (*телевизор*); кулыңда кеше тавышы килә (*кесә телефоны*) һ.б. Шушы уңайдан мифология классигы А. Лосев сүзләре актуаль һәм тирән гыйльми сизгерлек белән әйтелгән: «Миф есть наивысшая по своей конкретности максимально интенсивная в величайшей мере напряженная реальность, это не выдуманная, но наиболее яркая и самая подлинная действительность. Это совершенно необходимая категория мысли и жизни, далекая от всякой случайности и произвола» [Лосев, с. 33].

Милләтнең генетик хәтер тирәнлеге, ижади комары һәм дөнъяны хикмәтле образда күзаллап тәэсир итүе – миф тудыруы – милләтнең югарылыгы, олы булмышы ул. Милләтнең теле, мәдәнилек көче һәм бәхетле киләчәкле, югары репутацияле булу билгесе аның миф ижат итүенә бәйле.

25 томлык «Татар халык ижаты»ның «Мифология» китабы энә шундый масштаблы принципларны алга чыгара. Соңгы елларда язып алынган экспедиция материаллары татар халкының миф ижат итүен дәвам иткән күрсәтә. Шул ук вакытта Г. Ибраһимов исемдәге Тел,

әдәбият һәм сәнгать институты архивында дистә еллар дәвамында тупланып килгән мирасны барлау исә татарның милли үзаңының, мифик аңының үсешен дә, заманча трансформация үзенчәлекләрен дә чагылдыра.

Гомумән, 25 томлыкның стратегик максатына – «халыкның рухи байлыгын үзенә кайтару, аны популярлаштыру, тарихка кертеп калдыру, фольклордагы күпгасырлык табышларны бербөтен итеп күзаллап, күпъеллык фәнни-тикшеренү нәтижәләрен гомумиләштерү»гә тулысынча ирешелгән [Татар халык ижаты, 2021, б. 6].

Мифологиягә караган мирасны томда бирү тәртибе, классификацияләү, идея, тематик юнәлеш һәм эчтәлекләре буенча төркемләү, һәммәсенә мөгънә-фикер, асылын барлау уңышлы башкарылган. XXI гасыр фольклористикасы, мәдәни антропологиясе, социаль фольклористикасы кебек актуаль юнәлешләргә жавап бирә бу хезмәт. Академик томның кереш сүзе (авторы Ләйлә Хәсән кызы Дәүләтшина) – үзе фикер тирәнлеге, масштаблы һәм комплекслы булуы белән дә, анализлауның югары дәрәжәсе белән дә бер зур мөстәкыйль гыйльми хезмәт.

Татарның бүгенге аңында урын алган бик борынгы алиһәләр (Тәңре, Жир-Су, Умай, Алас һ.б.), жен, албасты, өрәк, убыр, шүрәле һ.б. түбән рухларга бәйле мифологик карашларны да, югары рухларны да игътибар үзәгенә ала автор һәм алар «татар халкының мифологик системасын реконструкцияләү өчен кызыклы һәм файдалы чыганак ролен үтиләр» [Татар халык ижаты, 2021, б. 12] дигән көнүзәк нәтижә ясала. Бу жәһәттән татар мифологиясе бик борынгы катлам – төрки мифология белән тамырдаш.

Кешелекнең архаик дәвердән башлангыч алган ижади күзаллавын күзәткәндә, «милләт», «этник» дигән төшенчәләр белән эш итәргә ярамый. Шуңа күрә татар халкының мифологик истәлекләрен өйрәнгәндә, борынгы төрки мифологик мирасны гомумиләштереп туплап файдалану зарурлыгы [Татар халык ижаты, 2021, б. 12] үзен гыйльми яктан аклый. Шуңа да төрки халыклардан башкорт, казакъ, кыргыз, үзбәк, каракалпак, алтай һ.б. халыклар мифологиясе фонында татар мифологиясен өйрәнү бу томда күпьяклы, максатлы башкарылган. Төрки-татар мифологиясе тарихын барлаганда Азия һуннары (хунн-хунну) һәм Европа һуннары (гуннар) мирасын кытай, грек, әрмән тарихына бәйләп тикшергән мәшһүр галимнәр – Н.Я. Бичурин, Н.В. Кюнер хезмәтләренә [Бичурин, 1952; Кюнер, 1961, с. 7–8] игътибар бирелә. Борынгы төркиләренң мифологик карашлар системасының бербөтенлеген, төзеклеген өйрәнү өчен томны төзүче «Гун иленең» мифологик күзаллауларына бәйле хезмәтләренң иң бае һәм тулысы – Мовсес Каганкатвацының «История агван» хезмәтенә [Каганкатвацы, 1861] дә мөрәжәгать итә. Дөнья фәнендә популяр хезмәتلәр, Орхон-Енисей рун язмалары, VIII–X гасырларга караган «Ырг битиг» (Юрау китабы) китабындагы фольклор истәлекләре, мифологик сюжетлар, табигать, кеше, хайван һәм башка персонажларга бәй-

ле мәгълүматларның [Шәрипов, б. 62] урын алуы да китапны югары гыйльми сыйфатлы итә.

Татар фольклорын язып алу тарихына да игътибар итә Л.Х. Дәүләтшина. XVIII гасырдан башлап, Г.Б. Миллер, И.С. Паллас, И.И. Лепехин, И.П. Рычков, М.Д. Чулков хезмәтләреннән алынган мәгълүматлар томның нигезле өлешен тәшкил итә. Әйтергә кирәк, гыйльми эзләнүләр мәлендә яна табышлар булу һәм аларны фәнни әйләнешкә кертү үзә бер олы гыйлем тармагына карый, аерым игътибарга, бәягә ласк. Мәсәлән, Я.Д. Коблов хезмәтендә (1913) мифологик персонажлар өлеше шундый [Коблов, 1910]. Күренекле татар археографы С.Г. Вахиди жыйган мифологик легендалар да шушы томга кертгән. Халык ижаты буенча том төзү – ифрат катлаулы, жаваплы, зур тәҗрибә, күпьяклы белем таләп иткән, бәһалап бетергесез олы эш. Хәтта зур монографик хезмәт язуга караганда да ул үтә дә тирән, кин гыйлемлек, эрудиция һәм гомумиләштерү куәсенә ия булуны таләп итә, шуңа өстәп, көчле логика, интуиция, олы ярату, егәрлек кирәк.

Л.Х. Дәүләтшинаның колачлы эзләнүләре, татар фольклорына бәйле күп еллар бие язып алынган һәртөрле мәгълүмат туплавы (Татар теле һәм әдәбияты фәнни-тикшеренү институты, Башкорт дәүләт университеты, Республика традицион мәдәниятне үстерү үзәге һәм башка бик күп экспедиция материаллары һ.б.), үзенең дә бу өлкәдә кыр тикшеренүләре алып баруы томның күпкырлы, фәнни нигезле хезмәт булуын күрсәтә.

Г. Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият һәм тарих институты тарафыннан эшләнгән 12 томлык тупланманың бер өлешен генә мифология тәшкил итсә [Татар халык ижаты, 1987], бу том исә тулысынча мифологиягә багышланган! Һәм шундый күләмлек, күркәмлек һәм күптөрле темалы, эчтәлекле мифлардан фундаменталь том хасил булу – Россия, дөнья фәнендә бик зур гыйльми вакыйга, күренеш ул. Шуңа ук вакытта, жыелган жанр өлгеләрен системалы бирә белү, төзү гамәле, ирешкән нәтижәсе моңарчы булган тирән теоретик хезмәтләргә нигезләнүдән, аларга таянудан камил сыйфатлы булган. Шуңа күрә Л.Х. Дәүләтшина танылган галимнәр – Ф.И. Урманчеев, М.Х. Бакиров, Х.Ш. Мәхмүтов, Г.М. Дәүләтшин, Л.Ш. Жамалетдинов, А.Х. Садекова, Ф.З. Яхин, И.Г. Закирова, Л.М. Мөхәммәтжанова хезмәтләренә таяна һәм шуңа да әлеге том – көчле фикерле, дәлиллек, классификациясе ачык-төзек, материал бирү алымнары, концепциясе белән заман фольклористикасы таләпләренә бөтен яклап жавап бирә.

Россия фольклористикасы классиклары Л.Н. Виноградова, С.М. Толстая мифология материалларын барлаганда, мәдәни текстны реконструкцияләгәндә, һәртөрле персонажларның функциясе, текстларның лексикасы, хәтта образларга бәйле булмаган нәрсәләренң дә исәпкә алынырга тиешлеген игътибар үзәгенә ала [Виноградова, Толстая]. Безнең хезмәтләрдә исә мифологиягә караган (текстлар) карашлар нигезендә – жиһанны, табигать-кеше мөнәсәбәтләрен камилләштерү ижаты, хаостан космос хасил булу үзгәлекләре ачылды.

Янә килеп, мифология үзенә яшәү формаларын XX–XXI гасырларда да борынгы бию, уен, им-томнарда, хәтта жырда дәвам итүе турында фикерләр әйтелде [Султангареева, с. 14–48, 170–179]. Анализланган «Мифология» томында шушы концепциялар аермачык күзәтелә. Мифик персонажларларның асылы, аларның кыяфәте, холык үзенчәлеге, функцияләре, шулай ук әлеге заман фольклор хәтерендә, төрле жанрларда (им-том, дөвалау, этикет-тәрбия һ.б.) чагылышы бербөтен буларак бирелә. Идея-тематик колач бу томда бик масштаблы – дөнья һәм төрки кабиләләр яратылышы, югары аллалар, рухлар, ияләр, табигать «хужалары» бирелеше һәм аларны күзаллау бер тәртиптә тәкъдим ителә. Әйләнә-тирәдәге төрле объект һәм күренешләрнең килеп чыгышы, беренче кешеләр һәм алып-пәһлеваннар үз урынын алдан ала. Түбән рухлар өлешенә шайтан, пәри, бичура, өрәк, убыр һ.б. керүе бөтен фольклористика таләпләренә җавап бирә. Ягъни информантның тел, сөйләш, диалекты саклана, аутентик рәвештә бирелеш төгәл үтәлә – шуның белән милләтнең генетик хәтеренә ачык дәлил күзаллана.

«Дөвалау һәм саклау магиясе», «Халык ышанулары» өлешләрендә мифологик белем, дөньяны күзаллау эзләре ачык чагылыш тапкан һәм татар халкының этномәдәни, этнопсихологик фикерен, дөньяны танып белүнең борынгы катламнарын ижади чагылдыру осталыгына бигрәк тә ачык мисал булып тора. Кызыл балчыктан яратылган адәм, актан киенгән Хозыр килү, бүре токымыннан төркиләр башлану, йолдызларның адәм жанының чагылышы булуы, Тәңре һәм Тәңрегә корбан багышлау, күк күкрәткән Күк атасы, каган-ханнарның Тәңре билгеләвенчә сайлап алынган кешеләр булуы һ.б.– барысы да башкорт мифологиясендә дә типологик күренеш һәм шуның белән төрки тамырлы халыкларның тирән рухи тамырларына матур дәлил.

«Төньякүк истәлеге», «Шаньюй урдасы тәртипләре», «Ашина ыруы», «Куар алласы», «Күк рухына багышлау», «Күлтәгин истәлеге» кебек борынгы төрки-монгол, кытай мифологиясенә караган мирасның татар телендә бирелүе хезмәтнең бәясен тагын да арттыра. Китапка кергән мифология истәлекләренә тирә-як ияләре, табигать хужалары, йорт ияләре, жен-пәри балалары һәм су иясе, ут иясе күренү, алар белән «мөгамәлә итү» ысуллары белән бирелгән комплексларның мифология яссылыгында каралуы да – бүгенге заман фольклористикасында актуаль күренеш. Хорафати хикәяләр дип йөртелгән ижади текстларның, им-томда хәрәкәт иткән, багучылыкка бәйле ритмик такмакларның, яңгыр, кояш чакыруларның да метафорик асылында миф һәм бик борынгы реалийлар ята һәм алар томда урынлы рәвештә бирелә.

Әлеге көндә этәч кычкырса – «жен-пәри югала», «жен алыштырган баланы жиргә бәрсәң – үлә, анан соң гына адәм баласы йортына кайта», «женле урында ат пошкыра, бармый», «убыр утына – сүгенү кирәк» дигән мотивларга корылган текстларда исә мифлар зур урын били. Бүгенге фәндә мифны фольклордан чикләми карау өчен

бу принципны дәлилле дип саныбыз. Гомумән, галимнәр өчен дә, киң катлау укучылар өчен дә, яшь балаларда жир-суга, табигатькә, туган телгә сөю тәрбияләү максатында да, мәгариф системасында куллану өчен дә ифрат матур, эчтәлекле, югары кимәлдә дөнья фәне таләпләренчә эшләнгән бу тупланма – бик кирәкле, көтеп алынган күренеш.

Татарның борынгы ышану, инануларына гына түгел, аның аң-белеме, ижади, философфик фикеренең тирән тамырлы феномен булуына багышланган бу хезмәт – системалы бирелеше, концептуальлеге, комплекслы булуы белән зур яңалык һәм фәндә, рухияттә, мәдәнияттә кирәкле, мәртәбәле күренеш. Кереш сүз фикерле, мәгълүматлы һәм төзек логикалы булуы белән үзе бер зур хезмәт һәм гажәеп бай мифологик хәзинәгә жавап бирә. Искәрмәләр һәм аңлатмалар өлеше, шартлы кыскартулар – гыйльми дәрәжәдә тирән эшләнгән, анык, тулы мәгълүматлы башкарылган. Мондый систематик том – төрки гуманитар фәнәндә зур, күренекле табыш.

Әдәбият

Бичурин Н.Я. (Иакинф) Собрание сведений о народах, обитавших в Средней Азии в древние времена. М.-Л.: Изд-во АН СССР ИЭ им. Миклухо-Маклая, 1952. Т. I. 362 с.; Т. II. 335 с.

Виноградова Л.Н. Толстая С.М. К проблеме идентификации и сравнения персонажей славянской мифологии // Славянский и балканский фольклор. Верования. Текст. Ритуал.

Каганкатвацци М. История агван: пер. с арм. СПб.: Тип. Акад. наук. 1861. 376 с.

Коблов Я.Д. Мифология казанских татар. Казань: Типо-лит. Имп. Ун-та, 1910. 49 с.

Кюннер Н.В. Китайские известия о народах Южной Сибири, Центральной Азии и Дальнего Востока. М.: Изд-во вост. лит-ры. 1961.

Лосев А.Б. Диалектика мифа. М. Академия наук, 2008. С. 33.

Султангәрәева Р.А. Башкирский фольклор: семантика, функции и традиции. Уфа: Башэнцикл. 1 т., 2018.

Татар халык ижаты: 25 томда. 1 т.: Мифология / төз., иск. һәм аңл. эзерл., кереш сүз авт. Л.Х. Дәүләтшина. Казан: Татар. кит. нәшр., 2021. 511 б.

Татар халык ижаты. Риваятьләр һәм легендалар / төз. С.М. Гыйләжетдинов. Казан: Татар кит. нәшр. 1987.

Шәрипов Ә. Орхон-Енисей язмалары // Татар әдәбияты тарихы: 8 томда. 1 т. Борынгы чор һәм Урта гасырлар. Казан: Татар. кит. нәшр., 2014.

Солтангәрәева Розалия Әсфәндияр кызы,
филология фәннәре докторы, М. Акмулла исемдәге Башкорт дәүләт
педагогия университеты Гыйльми тикшеренү үзәге җитәкчесе